

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 85 c. Miejsceowa na rok 12 złr. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 6 c. Należytość stałowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 81.

Wtorek 7. Kwietnia 1868.

Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 6. kwietnia. Wieczorna „Debatte“ zapewnia, że pogłoski o mniemanych nieporozumieniach między pojedynczymi członkami gabinetu, mianowicie między ministrem Bergerem a ministrem Giskrą są zmyślane.

Darmstadt, 6. kwietnia. Hesi książę Ludwik złożył godność generała dywizji podając za powód trudności w przeprowadzeniu konwencji wojskowej.

Bukareszt, 6. kwietnia. Minister Bratiano oświadczył na dzisiejszem posiedzeniu izby, że rząd nigdy nie przyzwoli na utworzenie gwardyi narodowej w Jassach, jeżeli wnioskodawcy nie cofną projektu ustawy nieprzyjaznej żydom.

Część urzędowa.

Rozporządzenie Rady szkolnej względem ogłaszania konkursów w celu obsadzenia posad nauczycielskich przy szkołach ludowych.

Odnosnie do rozporządzenia z dnia 15. lutego b. r. do l. 606 (D. U. R. K. a. 4 Nr. 9) postanowiła Rada szkolna krajowa, w celu obsadzenia posad nauczycielskich przy szkołach ludowych, ogłaszać od czasu do czasu konkursy, z wymienieniem posad obsadzić się mających.

Ogłoszenia te mają c. k. urzędu powiatowe, otrzymawszy je, umieścić natychmiast pomiędzy swemi ogłoszeniami za kratkami, i rozpowszechnić takowe ile możności jak najspieszniej, przy każdej sposobności w pojedynczych gminach powiatu, bądź bezpośrednio bądź za pośrednictwem ich przełożonych.

Ogłoszenia takich konkursów będą się oraz udzielać Radom powiatowym, względnie wydziałom ich, a Rada szkolna krajowa wzywa je współcześnie, aby ze swej strony przyczyniały się do najspieszniejszego i najrozleglejszego rozpowszechnienia takowych w powiecie.

W uzupełnieniu przytoczonego wyżej rozporządzenia dodaje się, iż podania o posady w ogłoszeniu konkursowem wymienione, wnosić należy do Rady szkolnej krajowej na ręce c. k. naczelnika urzędu powiatowego, w którego okręgu zamieszkał ubiegający się o posadę, i że one mają zawierać:

- a) skrócony w krótkości bieg życia kandydata, stwierdzony należycie dowodami;
- b) metrykę chrztu, względnie akt urodzenia;
- c) świadectwo uzdolnienia na nauczyciela szkół ludowych.

Kandydaci, którzy dotąd nie pełnili służby szkolnej, mają się wykazać świadectwem praktyki w zawodzie nauczycielskim, wystawionem przez swego bezpośredniego przełożonego lub chlebodawcę.

Podania, których nie wniesiono w formie przepisanej, nie będą uwzględniane.

Naczelnik c. k. urzędu powiatowego ma podania, wniesione na jego ręce przedłożyć najdalej w 14. dniach po upływie terminu w konkursie oznaczonego, Radzie szkolnej krajowej ze sprawozdaniem zawierającym własne zdanie, zasiągnąwszy jednakże poprzednio w drodze stosownej zdania plebana miejscowego i urzędu gminnego, co do moralności i aplikacji kandydata.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 31. marca 1868.

Część nieurzędowa.

Po zaciętej walce parlamentarnej w ostatnich tygodniach nastąpiła teraz cisza; obie izby rady państwa odroczyły się na parę tygodni, pozostawiając jednak przedtem komisjom obfity materiał do obrad wstępnych. Tymczasem może kwestya konkordatu w najwyższej instancji zostanie rozstrzy-

gnięta. Ministerstwo ma w tym czasie — jak się dowiaduje „N. fr. Presse“ — przedłożyć Najjaśniejszemu Panu do sankcjonowania ustawę o małżeństwie i ustawę szkolną nie wyczekując przyjęcia przez izbę panów ustawy względem różnych wyznań. W związku z tem zostaje następujące doniesienie „Pest. Lloyd“:

Rząd utrzymuje, że rokowania względem konkordatu pomimo odmownej odpowiedzi Rzymu przecież jeszcze mogą być pomyślnie załatwione. Na to odrzucenie wszystkich żądań austriackich ze stanowiska kanonicznego prawa powinien być rząd przygotowanym, i był istotnie przygotowany, ale równocześnie nabył tego przekonania, że i Ojciec św. i kardynał Antonelli uznają tę konieczność nieuniknioną, którą stworzył w Austrii nowy porządek rzeczy. Układy mają się rozpocząć na nowo dopiero wtedy, gdy ustawa o małżeństwie i ustawa szkolna będą przez Najjaśn. Pana sankcjonowane i zostaną ogłoszone. Z tego wszystkiego wynika, że w Rzymie bynajmniej nie myślano o uczynieniu tak stanowczego kroku, jakim byłoby odwołanie nuncjusza apostolskiego z Rzymu.

Izba deputowanych rady państwa na posiedzeniu z d. 3. b. m. ukończywszy ogólną debatę nad ustawą względem małżeństw mieszanych, przeszła do specjalnej nad tąż ustawą debaty.

§. 1. opiewa: Dzieci ślubne lub mające prawa dzieci ślubnych, jeżeli oboje ich rodzice do jednego należą wyznania, przyjmują religię swoich rodziców. Przy mieszanych małżeństwach idą synowie za ojcem, a córki za matką. Mogą jednak małżonkowie po zawarciu małżeństwa zawrzeć układ i zgodzić się na odwrotny stosunek, albo też na to, żeby wszystkie dzieci przyjęły wyznanie ojca lub też wyznanie matki. Dzieci nieslubne przyjmują wyznanie matki. Jeżeli żadne z powyższych postanowień nie daje się zastosować, to ma ten, któremu przysłuza prawo wychowania dzieci rozstrzygać względem ich wyznania. Odwoływanie się do przełożonych i sług kościoła, albo jakiegos stowarzyszenia religijnego lub do innych osób względem wyznania, w jakim dzieci mają być wychowywane, pozostaje bez skutku.

Paragraf ten wywołał dłuższą dyskusję, a szczególnie to orzeczenie, że małżonkowie dopiero po zawarciu małżeństwa mogą zawrzeć układ. W debacie tej brali udział Gross, Jäger, Krzeczunowicz i minister Hasner. Ostatecznie został §. 1. w formie proponowanej przez komisję przyjęty.

Następnie §§. 2—13 zostały przyjęte bez debaty. §. 9. orzeka, że po skończonym roku 19 życia przysłuza każdemu prawo dowolnego obierania sobie wyznania. §. 6. powiada, że wystąpienie z jakiegos wyznania ma być zameldowane tylko politycznej władzy a wstąpienie do nowo wybranego kościoła osobiscie właściwemu przełożonemu lub duchownemu. Art. 7. znosi te postanowienia przez które odstąpienie od chrześcijaństwa było uznane jako powód do wydziedziczenia, dalej postanawia że namówienie do odstąpienia od chrześcijaństwa lub szerzenie nauk błędnych nie będzie uważane jako zbrodnia. Każdemu stronnictwu religijnemu zabronione jest jednak używać przymusu do nawracania. Art. 13. postanawia, że żadna gmina religijna nie może odmówić pogrzebania na swoim ementarzu zwłok osoby do tejże gminy nie należącej, jeżeli idzie o pogrzebanie w grobie familijnym, albo jeżeli tam, gdzie śmierć nastąpiła lub zwłoki znalezione zostały nie ma ementarza dla wyznania do którego zmarły należał.

Art. 14. opiewa: Nikt nie może być przymuszonym nie pracować w dniu świąteczne wyznania do którego nie należy, lecz którekolwiek wyznanie święta

swoje obchodzić będzie, wszystko ma być zaniechane coby mogło pociągnąć za sobą zakłócenie lub przeszkodzenie obchodu. Do tego artykułu wnieśli poprawki dep. Schubert, hr. Vrints, nakoniec Andriewicz, żądając większego uwzględnienia co do święcenia niedzieli. Poprawka deputowanego Andriewicza aby w niedzielę podczas nabożeństwa wstrzymane były wszelkie prace publiczne mogące być przeszkodą, została przyjęta w imiennem głosowaniu 75 głosami przeciw 64.

Następne artykuły uchwalono bez debaty, poczem przystąpiono do trzeciego czytania a nakoniec prezydujący zamknął posiedzenie i odroczył izbę do 20. kwietnia.

Ustawa konkursowa, zostająca w bezpośrednim związku z materyalnemi interesami, ale też zarazem odpowiadająca wymaganiom nauki, prawa i potrzeb praktycznych, została dnia 1. b. m. przyjęta w izbie deputowanych en bloc, bez specjalnej debaty nad zawartemi w niej 256 paragrafami. Nowa ta ustawa opiera się w zasadzie na przedłożonym już w r. 1863 radzie państwa projekcie rządowym, różni się jednak w trzech ważnych punktach od dotychczasowej ustawy konkursowej. Najprzód pominięto w niej dawniejsze orzeczenia względem egzekucyjnego aresztu osobistego dłużnika, więc zgodnie z faktycznem zniesieniem więzienia za długi nie może odtąd po otwarciu konkursu na dłużnika żaden wierzyciel wyrobić sobie egzekucyjnego aresztu osobistego ani wyrobionego już egzekwować. Natomiast zostało zaprowadzone dla zabezpieczenia wierzycieli, zamiast dotychczasowego uciążliwego i kosztownego postępowania likwidacyjnego, inne postępowanie bardzo pojedyncze, przy czem także orzeczono, że odtąd prawo fantowania służy nie tylko do majątku ruchomego lecz także i do dóbr nieruchomych. Oba te rozporządzenia są wielkiej wagi dla zniżenia kosztów konkursu i dla podniesienia kredytu hipotekalnego. Drugą zmianą jest, że odtąd funkcyonować będą jako komisarze konkursowi nie jak dotąd adwokaci czyli notaryusze, lecz sędziowie. Jest to niewątpliwý postęp, który ma na celu głównie zniżenie kosztów i przyspieszenie procedury konkursowej. Wiadomą jest rzeczą, że dotychczas przy takiej sposobności największa część stosunkowo, zostawała w ręku notaryusów, podczas kiedy wierzyciele musieli się zadowalać małym procentem od należytości swojej. Znana anegdotka, że przy jednym postępowaniu ugodnem zabrał notaryusz 10.000 złr., podczas kiedy na dłużników $\frac{67}{100}$ procent, t. j. 67 krajearów za 100 złr. wypadło, nie jest wymysłem. Teraz zaś komisarz konkursowy jako urzędnik sądowy obowiązany do przeprowadzenia całej sprawy bezpłatnie, albo co najwięcej otrzymuje za to małe, ustawą określone dyety. Administracya masy konkursowej pozostanie jak dotąd tak i nadal przy administratorze masy, który ma zastępywać wierzycieli wraz z wydziałem wierzycieli. Trzecia i ostatnia ważna modyfikacya przy nowej ustawie jest ta, że postępowanie ugodne jest w nią wciągnięte jako przymusowe, odtąd więc wszystkie postępowania ugodne będą zarazem procedurą konkursową.

Wiadomości o układach między Prusami a Danią dla załatwienia kwestyi północnego Szlezewiku są ciągle sprzeczne. Niedawno głoszono, że układy te już się rozbiły, że rząd duński domagał się pośrednictwa rządu austriackiego w przeprowadzeniu artykułu 5go pokoju prazkiego; pogłoska ta okazała się bezzasadną, a natomiast zapewniano, że nie ma najmniejszego powodu do obawy, by się układy te rozbić mogły. Zdaje się jednak, że sprawa ta nie bardzo postępuje, a jeżeli się sprawdzą najnowsze doniesienia z Kopenhagi, to załatwienie tej

sprawy jest jeszcze w dalekim polu. Donoszą bowiem, że dla ostatecznego załatwienia ma Dania żądać odstąpienia Alsen i Sundewittu, jak w Berlinie nazywają: „królewskich pobojuwisk“. Łatwo można przewidzieć, że Prusy dobrowolnie nie zrobią takiego ustępstwa.

Ogłoszono w Londynie d. 1. b. m. urzędowe wykazy rezultatów finansowych roku administracyjnego, który skończył się z d. 31. marca, dają obraz nader niekorzystnego bilansu jeżeli zastanawiać się będziemy tylko nad samymi cyframi. Ale nawet „Times“ i inne dzienniki opozycyjne przyznają żeż nie z tego punktu widzenia na przedmiot ten zapatrywać się należy. Pominąwszy bowiem, że nadzwyczajne koszta wojenne umieszczone są w budżecie wydatków, dochody na pokrycie tychże wpływów mające z dodatku do podatku dochodowego nie zostały policzone. Rezultat, mówiąc słowami „Times“, jest w ogóle o wiele pomysłniejszy niż się spodziewano. W ostatnim kwartale bardzo znacznie pomnożyły się dochody z podatków bezpośrednich, ceł i akcyzy. W skutek tego różnica dochodów w porównaniu z rokiem poprzednim (oczywiście nie licząc kosztów wojennych), wynosi tylko 370.000 ft. sz. Widać z tego wszystkiego, że stosunki ogólne nie zdołały zachwiać w Anglii podstaw powszechnego dobrobytu.

Francuski minister handlu p. Forcade podaje w „Monitorze“ sprawozdanie z prac komisji wyznaczonej celem zapoznawania i pouczenia robotników na ostatniej powszechnej wystawie paryskiej. Według tego sprawozdania rozdano bezpłatnie między czeladników i uczni kart wstępnych 400.000. Pomieszkania zbudowane dla zagranicznych rzemieślników pomieszczały w sobie 30.000 osób, w restauracji w tymże celu osobno przyrządzonej stołowało się 1.400.000 osób. W Paryżu podzielili się rzemieślnicy na 114 rozmaitych profesji i wybrali z siebie 354 delegatów. Delegaci wygotowali sprawozdania o pojedynczych przedmiotach z dziedziny przemysłu, reprezentowanego na wystawie paryskiej, z których 102 już wyszło a 25 jeszcze wyjdzie z druku. Na końcu powyższego sprawozdania zaleca minister handlu p. Forcade: zaprowadzenie technicznych i przemysłowych szkół w większych rozmiarach, jak dotąd, urządzenie publicznych prelekcji dla młodych rzemieślników. Wszystkie uwagi, oparte na doświadczeniach poczynionych na wystawie paryskiej, odnoszą się głównie do tego, aby wykształcenie przemysłowe na jak największą skalę pomiędzy rzemieślnikami rozpowszechnić.

Zasystowanie robót w Reims, pisze „Etandard“ nie ma żadnego znaczenia i spokój publiczny w tem mieście nie był bynajmniej zakłócony. Także w innych okręgach fabrycznych Francji, graniczących z Belgią, panuje najzupełniejszy porządek i zaburzenia w Charleroi — jak donosi „Patrie“ nie wywarły na nie szkodliwego wpływu, jakkolwiek w tych departamentach jest wielu robotników belgijskich. Rząd francuski nie widział potrzeby zaprowadzenia tamże jakiegokolwiek środków ostrożności.

Debata nad podatkiem od młewa w drugiej izbie włoskiej przekonała rząd, że zgadzająca się z nim większość jest w ciągłym rozroście. Ministerstwo pozostawiło za warunek swojego dalszego pozostania dłużej na urzędzie potwierdzającą odpowiedź na pytanie czy ma być otworzoną specjalna debata nad projektem tej ustawy. Przyzwolenie nastąpiło tylko 18 głosami. Gdy na przyszłym posiedzeniu przystąpiono do wotowania pierwszego artykułu powiększyła się ta większość 18 głosów o 17 głosów, tak więc można już z pewnością przypuszczać, że cały projekt tej ustawy będzie przyjęty. Na posiedzeniu z d. 31. marca wywiązała się dłuższa debata z powodu proponowanej przez deput. Chiaves oszczędności 30 milionów w budżecie wojny i marynarki. Oprócz Rattaziego powstawał przeciwko temu wnioskowi Bixio, upatrując w tem zrzeczenie się wszelkiej samodzielnej polityki, a to tem mniej jest do usprawiedliwienia ile że Włochy obrażają prawie wszystkie mocarstwa, wyjąwszy jedną Austryę.

Nota „Osserv. romano“ zdradzająca pochodzenie ze źródła urzędowego opiewa jak następuje: „Korespondencya do florenckiej „Nazione“ podaje w wątpliwość doniesienie „G. di Roma.“ Dziennik ten pisał o tajnych emisaryuszach, którzy często do Rzymu przebywają, aby wywoływać zaburzenia w mieście i uwodzić żołnierzy papieskich do dezercji. Aby udowodnić, że owi tajemni emisaryusze są tylko wy-

mysłem rzymskiego rządu, powiada korespondent, że policya w razie gdyby istotnie byli jacyś emisaryusze, energiczniej rozwijałaby czynność i zamiast pisać więcejby działała, aresztując podejrzanego indywidua. To robiła policya i robi ciągle. Moglibyśmy ogłosić spory spis osób aresztowanych ostatnimi czasy, o których prawie z pewnością przypuszczać można, że przybyli po to do Rzymu, aby wstąpiwszy do naszej armii poddawiali żołnierzy do dezercji. Ograniczamy się do doniesienia, że przed kilkoma dniami aresztowano trzech Piemontczyków, z których dwaj byli dawniej garibaldystowskimi oficerami, i którzy już sami wyznali swoje haniebne plany. Pod dniem 30. marca donoszą nam z jednego z najznakomitszych miast włoskich, że z różnych miejsc wychodzą tajni emisaryusze w celach politycznych do Rzymu. Nasz rząd ma się na ostrożności i będzie umiał ich demaskować i ukarać. Jeżeli więc ten korespondent nie ma żadnych innych dowodów na okazanie, że nasz rząd łądzi się tylko wizjami, to ośmielamy się podejrzewać, że sam bierze udział w tych niegodnych machinacjach.“

W Rumunii porusza stronnictwo radykalne wszystkie sprężyny, ażeby żydów jak najprędzej wyrugować z kraju. Gdyby poszło według myśli tego stronnictwa, ani noga żydowska nie pozostałaby w Rumunii. Niedawno złożyło w izbie 31 radykalnych deputowanych wniosek do ustawy, której ostatecznym celem jest wygnanie żydów. W przedłożeniu tem wnoszą: „Żydom nie wolno mieszkać po wsiach, zaś w miastach tylko za pozwoleniem władzy, postępujący przeciw tej ustawie mają być uważani za włóczęgów i jako tacy wydalen; nie wolno im kupować domów ani sprzedawać, nie wolno brać w dzierżawę ani ziemi, ani lasów, winnic, owczarni, młynów, destylarni, szynków ani domów gościnnych, mają być wykluczeni od wszelkiego udziału w przedsiębiorstwach przemysłowych lub handlowych, wzbронiono im też łączyć się w tym celu z chrześcianinami; nie wolno im prowadzić handlu bez wyłącznego pozwolenia władzy; mięso i inne żywności mogą tylko swoim współwyznawcom sprzedawać; istniejące stowarzyszenia izraelskie mają być zniesione; dotychczasowe prawa nie zgodne z tym wnioskiem przestają obowiązywać.“ — Niektóre mocarstwa poczyniły u rządu rumuńskiego z powodu tego wniosku kroki dyplomatyczne; między niemi także Austrya w interesie znacznej liczby poddanych austriackich wyznania Mojżeszowego, zamieszkałych w Rumunii. W odpowiedzi rząd rumuński miał oświadczyć, iż nie dopuści wykonania podobnej ustawy.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) D. 4. b. m. skoczyła z drugiego piętra i poraniła się niebezpiecznie służąca Józefa M. z Brzozdowie, 28 lat licząca, w zamiarze odebrania sobie życia z rozpacz, ponieważ ją kochanek opniecił.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim e. k. sądzie krajowym.) Ciężkie obrażenie ciała. Abraham Hersz Silberstein, piekarz ze Lwowa, 28 lat liczący, ojciec 5 dzieci, posprzeczawszy się na ulicy z ciemnym współwyznawcą, muzykantem, uderzył go w twarz tak silnie, że wybił mu 2 zęby przednie. Na rozprawie ostatecznej w d. 2. b. skazany na podstawie zeznania świadków na 2 miesiące więzienia, z postem w każdym tygodniu, zapowiedział rekurs (prezjd. radea sądu krajowego p. Jorkasz, oskarż. zast. prok. pań. p. Budzynowski obrońca p. adw. kr. Dr. Żminkowski).

(Pożary.) W Wołosiance wielkiej w pow. Turka spalił się dnia 23. z. m. dom włościański z budynkami gospodarskimi i zapasami zboża; szkoda wynosi 142 złr. przyczyna pożaru jest niewiadoma. D. 24. z. m. spaliły się w Równem w pow. krośnieńskim 2 domy włościańskie z budynkami gospodarskimi i zapasami zboża; przyczyna pożaru także nie jest wiadoma. W Stałem w pow. tarnobrzegskim d. 25. z. m. spaliły się 4 domy włościańskie i 20 budynków gospodarskich, szkoda wynosi 2884 złr., ogień miał być podłożony. W noey z 28. na 29. z. m. spalił się w Jabłonce wyżnej w pow. Turka dom włościański z zapasami zboża, szkoda wynosi 200 złr. przyczyna pożaru nie jest wiadoma.

(Na budowę kościoła wotywnego w Wiedniu) wpłynęło w drodze składek do e. k. urzędów powiatowych w Zaleszczykach 33 złr. 4 c.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

L w ó w, 6. kwietnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Anyż płaskaty 100 ₰ 10.50 prompt.

R. L w ó w, 5. kwietnia. (Sprawozdanie tygodniowe.) Śnieg stopniał w skutek ciepła, które nastąpiło w ostatnich dniach tego tygodnia. W zachodnich powiatach Galicyi wszędzie zaczynają już

uprawiać i zasiewać pola. Temperatura wynosiła w cieniu od + 2 do + 8 stopni R.

Handel towarowy ożywiały tylko dowozy z targu herneńskiego, a mianowicie przewieziono przez Lwów znaczne transporta towarów wiosennych, przeznaczonych do Księstw Nadnadańskich. Przewóz manufaktur i towarów lnianych do Rosyi jest mało ożywiony, natomiast znacznym jest wywóz ordynaryjnych wyrobów żelaznych i kos. Ceny nafty i wosku ziemnego spadają z powodu nader słabego odbytu, i loco Drohobycz sprzedano tylko kilka pomniejszych partii na rachunek firm ostrawskich i wiedeńskich. Naftę rafinowaną sprzedawano po 13 złr. Wywóz jaja z Galicyi do Prus zmniejszył się, odkąd handlarze nasi zrobili doświadczenie, że spekulanci zagraniczni do różnych uciekają się wybiegów, aby ich narazić na straty. Pominąwszy, że handlarzom odtręcają znaczne kwoty za jaja sfluczone, rozgłoszono w Berlinie, że jaja nadechodzące z Galicyi są złe, i na tej podstawie nie zapłacono właścicielom tyle, za ile się zgodzono. Drugą główną okolicznością, która przeważała tak ożywiony dawniej handel jajami, było zreszczenie przygotowane nagle spądanie cen od dnia wysłania transportu do czasu jego przybycia na miejsce przeznaczenia. Gdy bowiem handlarze otrzymali doniesienia telegraficzne o cenach jaj zapewniających stosowny zysk, i wyprawili w drogę swoje transporta, odtąd codziennie nadechodziły telegramy, donoszące o spadaniu cen, a ponieważ ta gałąź handlu opiera się głównie na wyrachowaniu różnicy cen, właściciele musieli ponieść straty. Kolej lwowsko-czerniowiecką nadeszło kilka znacznych partii kukurudzy, przeznaczonych do browarów na prowincyi. Na len, konopie i pakuły odbył ustał prawie zupełnie, a nawet dowóz tych artykułów na nasze targowice nader jest ograniczony, głównie z tej przyczyny, ponieważ złe drogi i gościńce utrudniają transporta towarów w większej ilości. Przesyłki cukru surowego, transportowane kolejną lwowsko-czerniowiecką a przeznaczone do Petersburga, coraz bardziej zmniejszać się zaczynają, zapewne w skutek wypróżnienia się zapasów. Kolej Karola Ludwika zniżyła od 1. kwietnia dodatek na ażo z 15 na 10 pre. tak dla transportów prywatnych jak i wojskowych. W tym samym miesiącu roku zeszłego kolej Karola Ludwika pobierała na ażo 25 procentowy dodatek. Taki dodatek na kolei czerniowieckiej wynosi od dnia 1. kwietnia 12 1/2 pre. Dochody tejże kolei w miesiącu marcu pomimo wypadku, który na jakiś czas wstrzymał komunikację, były równie znaczne, jak w poprzednich miesiącach.

Handel zbożowy w tygodniu ubiegłym padł prawie w zupełną stagnację, której powodem jest spądanie ażo na srebrze, jako też nader niskie ceny na targowicach zagranicznych. Pszenicy sprzedano tylko cokolwiek na potrzebę miejscową i na nasienie; o wywozie tego artykułu do Prus ani myśleć nie można, ponieważ nie mamy celniejszych gatunków, a te które mamy, nie zdołają wytrzymać konkurencyi z pszenicą węgierską. Żyto, którego jeszcze w zeszłym miesiącu znaczną ilość z Rosyi dowożono, nie jest korzystnym do wywozu artykułem, bo chociaż u nas ceny spadają, nie mniej spadają także w Wrocławiu i Berlinie. Do zachodnich powiatów Galicyi nadeszło z Węgier kilka pomniejszych partii żyta przeznaczonych do młynów pruskich na granicy. Na jęczmień nie było popytu, ponieważ nie ma celniejszych gatunków zdalnych do wyrobu piwa. Popyt na owies ustał i tylko około 2000 korecy wywieziono z powiatu Krakowskiego do Bytomia. Ceny mąki nie spadły pomimo że ceny zboża spadają ciągle. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ₰ po 13 złr., jęczmień 140 ₰ 6 złr., żyto 160 ₰ 8 złr. 30 c., owies 100 ₰ 3 złr. 26 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: B o c h n i a: pszenica 170 ₰ 12 złr. 60 c., jęczmień 138 ₰ 6 złr. 10 c., żyto 160 ₰ 8 złr. 90 c., owies 100 ₰ 3 złr. 70 c. Przy słabym popycie nastąpiła w handlu prawie zupełna stagnacja. T a r n ó w: pszenica 170 ₰ 13 złr., jęczmień 140 ₰ 6 złr. 60 c., żyto 159 ₰ 8 złr. 50 c., owies 100 ₰ 3 złr. 75 c. Ceny spadają, dowóz słaby, handel nieożywiony. D e b i c a: pszenica 168 ₰ 11 złr. 75 c., jęczmień 136 ₰ 6 złr., żyto 159 ₰ 8 złr. 25 c., owies 98 ₰ 3 złr. 50 c. Handel nieożywiony, na pszenicę i żyto odbył na potrzebę miejscową. R z e s z ó w: pszenica 169 ₰ 12 złr. 50 c., jęczmień 142 ₰ 7 złr., owies 100 ₰ 3 złr. 80 c. pomniejsze partje żyta i owsa zakupują na spekulację, zresztą nie ma odbytu. J a r o s ł a w: pszenica 170 ₰ 13 złr. 40 c., jęczmień 140

E d y k t.

(12) Nro. 17730. C. k. sąd krajowy we Lwowie Tomaszowi Buczkowskiemu z względu jego domianym spadkobiercom niniejszym edyktem czyni wiadomo, że przeciw niemu Antoni i Franciszka Kozakiewicz o uznaniu prawa własności względem realności, pod l. 496, dnia 27. marca 1868 do l. 17730 wniesli pozew, w skutek którego termin do ustnego postępowania na dzień 4. maja 1868 o godzinie 10ej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pozwanego Tomasza Buczkowskiego jest nieznane, przeto c. k. sąd krajowy dla jego zastępstwa i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutajszego adwokata krajowego p. Dra. Hönggnera z zastępstwem adwokata krajowego p. Dra. Heberha na kuratora ustanowił, z którym wytoczony spór wedle ustawy postępowania sądowego dla Galicyi obowiązującej przeprowadzany będzie.

Zaleca się więc niniejszym edyktem pozwanemu, aby albo osobiście na tym terminie się zjawił, lub potrzebne dowody ustanowionemu kuratorowi udzielił, albo narazcie innemu zastępcę sobie obrał i sądowi oznajmił, w ogóle wszelkich ku swej obronie potrzebnych kroków uczynił, inaczej następstwa z zaniedbania wyniku sobie sam przypisać musi.

Z c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 28. marca 1868.

E d i c t.

(800) Nro. 520. Vom Saitlener F. F. Bisthofgericht wird dem obenbenannten Felix Fenster mittelft gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, daß Samuel Franz Biergerich unterm 5. März 1867 3. 1130 ein Verbot um Verbotung der Wiederverkaufung von 124 fl. 94. C. in Einhandbe des Herrn Fenster unter Ort. 43 in Siatlye gebörigen Realität zu diesem Saitlener überreicht habe und daß diesem Verbot mit dem H. F. Bisthofe von S. März 1867 3. 1130 willfährig wurde.

Da der Abhandlung des Leib Fenster nicht bekannt ist, so wird demselben ein Curator in der Person des H. Dr. Urbaniak befehlet und demselben der besagte Realiteredict zugestellt.

Vom F. F. Bisthofgericht. Siatlye, am 25. März 1868.

E d i c t.

(802) Nro. 551. Dem Czernowitzer F. F. Landgericht wird mit diesem bekannt gemacht, daß im Juxtere der Notarius öffentlichen Verordnunge des mit dem Stefan Ayswärdigen Bisthofsbisthofe Steocan in Czernowitzer Prägnationserdictes samt dem zur Anwendung dieser Bisthofserdict gebörigen vier Bisthofsbisthofen auf die Dauer von sechs Monaten folgenden Ansetzen vom 24 Juni 1868 angefangen, am 23. April 1868 um 9 Uhr Vormittags unter den in der Bisthofsbisthofischen Registratur zur Einsicht offen liegenden Verordnungen abgehalten werden wird.

Der Ausfertigung beträgt 2400 fl., das zu erlegende Bahium 1200 fl.

Vom F. F. Landgericht. Czernowitz, am 23. März 1868.

E d y k t.

(109) Nro. 5428. Stanislawowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym z życia i pobytu niewiadomą Franciszka Prouy, że przeciw niej na podawanie wezwala z daty 19. marca 1866 nakaz płatniczy względem sumy 100 złr. w. a. z pn. na rzecz wystawiciela wezwala Lszkara Schreyer wydany został.

Zawazem ustanowiono dla niej kuratora w osobie p. adwokata Przybyłowskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Barlasza i temuż się nakaz płatniczy doręcza.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Stanislawów, dnia 26. marca 1868.

E d y k t.

(801) Nro. 908. C. k. sąd powiatowy w Limanowej czyni wiadomo, że na dniu 19. marca 1842 umarł w Mińcuje wołosianin Tomasz Guzik testamentalnie z pozostawieniem spadkobierców syna Antoniego, Wiktora i Jakóba Guzików, córki Agaty Łękiej, wdowy Wianowskiej i Magdaleny Guzik.

A ponieważ sądowi podał spadkobierców Antoniego Guzika, wdowy z Guzików Wianowskiej i Magdaleny Guzik nie jest wiadomym, przeto wyznacza ich, zebym w przeciegu jednego roku od dnia dzisiejszego do jutrzejszego c. k. sądu się zgłosili i deklaracje tego spalku wnieśli, albowiem w przeciwnym razie pretensjami tego spadku zgłoszeniemi się spadkobiercami i ustanowionym kuratorem Substantem Stanislawskim zatłowiony by zostala.

Z c. k. sądu powiatowego. Limanowa, dnia 20. października 1867.

E d y k t.

(782) Nro. 4784. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Adama Zubrzyckiego, że przeciw niemu Izrael Giełtman pod dnim 15. marca 1868 pod l. 4784 wniósł pozew wezwolony, w zatłowieniu którego zapłaty z obowiązkiem wnieścia zarzutów w 3 dniach wydany został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Adama Zubrzyckiego nie jest wiadomym, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutajszego

adwokata p. Dra. Hydzwolskiego z substytucyjy p. Dra. Koczyskiego kuratorem nieobecnego ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyz. oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innemu obrońcy siebie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniedbania skutki sam sobie przypisać musi.

Kraków, dnia 17. marca 1868.

E d y k t.

(802) Nro. 5. C. k. sąd powiatowy w Limanowej ogłasza, że 24. lipca 1847 zmarł w Smykaniu gospodarz gronowy Jan Tatar.

Gdy miejsce pobytu tegoż syna Sobieszyna Tatera jest sądowi niewiadome, więc wyznacza się go, by w przeciegu roku od dnia dzisiejszego do jutrzejszego się zgłosił, swie oświadczenie do spadku temczasem wnieść, iż w przeciwnym razie spadek z spadkobiercami którzy się zgłosili i z jego w osobie Józefa Matykovicza ustanowionym kuratorem przekazany będzie.

Z c. k. sądu powiatowego. Limanowa, dnia 13. lipca 1868.

E d y k t.

(783) Nro. 5271 i 5272. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Tadeusza hr. Morstana, że przeciw niemu p. Pinkus Illua na nakaz zapłaty swei wiewolby 175 rubli srebr. i 333 złr. w. a. z przynal. wniósł pozew, w zatłowieniu tegoż pozwu wydany został nakaz zapłaty pod dnim 23go marca 1868.

Gdy miejsce pobytu pozwanego p. Tadeusza hr. Morstana wiadomym nie jest, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanego jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutajszego p. adwokata Dra. Altha kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania wezwolowego przeprowadzany będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyz. oznaczonym czasie albo sam stanął lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił, lub wreszcie innemu obrońcy siebie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniedbania skutki sam sobie przypisać musi.

Kraków, dnia 23. marca 1868.

E d y k t.

(797) Nro. 4788. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem deklarowanych spadkobierców s. p. Elżbiety Skotnickiej, jako to: Stanisława, Urszula, Franciszka i Marye Lebowskich, Ignacego Laszkiewicza, Aleksandrę Majewską w imieniu małżeńskim po s. p. Kazimierza Majewskim pozostałych dzieci: Tadeusza, Józefa i Kazimierza Brzezawskiego, lub ich następców, że przeciwko nim p. Adam Kiciński o zapłacenie kwoty 6470 złp. z pn. wniósł pozew, w zatłowieniu tegoż pozwu wyznaczony został termin na dzień 24. czerwca 1868, godzinę 10tą rano.

Gdy miejsce pobytu pozwanym nie jest wiadomym, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanym, na koszt i niebezpieczeństwo ich, tutajszego adwokata p. Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującej przeprowadzany będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyz. oznaczonym czasie albo sami stanęli lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich zastępcy udzielił, lub wreszcie innemu obrońcy siebie wybrał i o tem c. k. sądowi krajowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wyniku z zaniedbania skutki sami sobie przypisać musieli.

Kraków, dnia 17. marca 1868.

E d y k t.

(783) Nro. 17298. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadoma z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Franciszka Charwat, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania Eliasza Strab z dnia 25. marca 1868 do l. 17298 uchwały z d. 26. marca 1868 do l. 17298 nakaz płatniczy na sumę wezwolowy 508 złr. 75 kr. w. a. z pn. w wydaniu i ustanowionemu różnocoście kuratorowi p. adwokolowi Drowi. Męciskianemu doręczony został.

Lwów, dnia 26. marca 1868.

E d i c t.

(782) Nro. 16438. Vom Lemberger F. F. Landesgericht wird mit diesem bekannt gemacht, daß Herr Dr. Urbaniak unter dem Namen des obenbenannten Samuel Fürst bekannt macht, daß unter dem 15. December 1867 zur Zahl 63266 mit Beistand vom 11. December 1867 3. 63266 die Zahlungsbefehl über die Wechselsumme von 154 fl. 11 kr. 94. C. in U. erlassen und dem unter diesem Befehlten Curator Dr. F. von Sedobaczow Dr. Landesberger zugestellt worden ist.

Lemberg, am 26. März 1868.

E d y k t.

Nro. 16435. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadoma z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Samuela Żurca, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania J. J. Grünasa z dnia 8. grudnia 1867 do l. 16366 uchwały z dnia 31. grudnia 1867 do liczby 63866 nakaz płatniczy na sumę wezwolowy 154 złr. 11 kr. w. a. z pn. w wydaniu i ustanowionemu różnocoście kuratorowi p. adwokolowi Drowi. Landesbergero doręczony został.

Lwów, dnia 26. marca 1868.

E d y k t.

(786) L. 4854. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Herz Engel przeciw p. Feliksowi hr. Moriskiemu pod dnim 24go marca 1868 do l. 4854 względem zapłacenia sumy wezwolowy 1395 zł. w. a. z przynal. skargę wniosł o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty pod dnim 26. marca 1868 do l. 4854 wydany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego p. Feliksa hrab. Moriskiego jest niewiadomym, przeto przeznaczył tutajszego sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutajszego adwokola p. Dra. Horskiego na kuratora, z którym wniósł spór przeprowadzany będzie.

Tym edyktem przypomniał się pozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo sam się osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutajszemu sądowi oznajmił, w ogóle do bronięcia prawem przepisanych środków użył, inaczej z tego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisać musi.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Tarnów, dnia 26. marca 1868.

E d i c t.

(792) Nro. 7051. Vom Landgericht F. F. Landes ob Badergerichte wird bekannt gemacht, daß Josef Ast auf die Erbe des Jacob Müller acceptirt, welche die Acte Lemberg den 15 August 1860 abet 285 fl. 10. C. aufgetragen, demselben binnen 45 Tagen dem Gericht vorzulegen und ihre Gültigkeit darüber anzufragen zu machen, widrigenfalls dieser Wechsel für annullirt erklärt werden würde.

Vom F. F. Landes ob Badergerichte. Lemberg, den 26. Februar 1868.

E d y k t.

Nro. 7051. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie poleca niniejszym posiadaczom wezwala przez Józefa Ast na order Jakóba Müllera obrotowanego z daty 15. listopada 1860 na kwotę 285 zł. w. a. w. aby tenże w przeciegu 45 dni sądowi przedłożył i prawa swe do posiadania onegoż wykazał, gdyż w razie przeciwnym za nieważny uznany zostanie.

Z c. k. sądu handlowo-krajowego. Lwów, dnia 26. lutego 1868.

A n n u n c i a m e n t.

(783) Nro. 345. Am 18. April F. F. tritt in dem Gerichtsprotokoll der Substitutin Anna Nuss sub Nro. 424, am 10. April ein Briefroman und Courtierverdict in Verbindung mit einem Briefsammlungverdict in Zürich an.

Vom F. F. gally. Hof-Justiz. Lemberg, am 20. März 1868.

O b w i e s z e n i e.

L. 345. Z dnim 16go kwietnia b. r. otwiera się w lokalności Sanktliki (Winnu Any Nuss pod l. 424) u p. S. Schuber w placu s. J.aa sprzedaż marek i kopert listowych w połączeniu ze skrzynką na listy.

Z c. k. galic. dyrekcji pocztowej. Lwów, dnia 20. marca 1868.

E d i c t.

(805) Nro. 5104. Vom F. F. Krakauer Landgericht wird dem Herrn Moritz Langroth mittelft gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es haben mir den befehlen Herr F. Semmler und H. Frenzel Staturerkenntnis abgeben mit dem Inhalt, daß am 19. H. 1867 am 5. Februar 1868 3. 2248 eine angebracht und um richtiger Hilfe gebeten, welcher der Termin auf den 23. April 1868 bestimmt wurde.

Da der Anwaltsoffizier der Seligener Moritz Langroth unbekannt ist, so hat das F. F. Landgericht zu dessen Vertretung und auf dessen Verbot und Kosten den hiesigen Advocaten Herrn Dr. Rydzowski unter Substitution des Herrn Advocaten Dr. Kański als Curator befehlet, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Seligener erinnert, am rechtlichen Rechtsschritt dem befehlten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem F. F. Landgericht anzeigen, überhaupt die zur Vertretung dienlichen vorrichtigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus dessen Vertretung entstehenden Kosten selbst beizubringen haben wird.

Krakau, am 20. März 1868.

(806) **Konkurs** (2)

der Gläubiger des Brodyer Geschäftsmannes Jüdel Frachtmann.

Nr. 7138. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Brody wird über das gesammte wo immer befindliche bewegliche Vermögen, dann über das in den Kronländern, für welche die Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen des Brodyer Geschäftsmannes Jüdel Frachtmann der Concurs eröffnet.

Wer an diese Concursmasse eine Forderung stellen will, hat dieselbe mittelst einer Klage wider den Concursmasse-Vertreter Dr. Joachim Landau bei diesem k. k. Bezirksgerichte bis 30ten April 1868 anzumelden, und in der Klage nicht nur die Richtigkeit der Forderung sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangt, zu erweisen, widrigens nach Verlauf des erstbestimmten Tages Niemand mehr gehört werden würde, und jene, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet hätten, in Rücksicht des gesammten, zur Concursmasse gehörigen Vermögens ohne alle Ausnahme auch dann abgewiesen sein sollen, wenn sie wirklich ein Compensationsrecht gebührte, wenn sie ein eigenthümliches Gut aus der Masse zu fordern hätten, oder wenn ihre Forderung auf ein liegendes Gut sichergestellt wäre, so zwar, daß solche Gläubiger vielmehr, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst gebührt hätte, zu berichtigen verhalten werden würden.

Zur Wahl des Vermögens-Verwalters und der Gläubiger-Ausschüsse wird die Tagssagung auf den 29ten April 1868 Nachmittags 3 Uhr bei diesem k. k. Bezirksgerichte anberaumt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Brody, den 28. Februar 1868.

(795) **Edikt** (2)

Nr. 10667. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Herrn Josef Tazzycki mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß über Ansuchen der galizischen Sparcasse zu Folge hiergerichtlichen Bescheides vom 25. Mai 1867 Zahl 26837 die Verpflichtung der Maria Majewska, dann des Josef und der Marie Tazzyckie von dem über Chodorowa Dom. 317. pag. 466. n. 2. on. intabulirten ursprünglichen Darlehen pr. 2000 fl. vom 1. Jänner 1866 an 6% Zinsen zu zahlen, intabulirt wurde.

Da der Wohnort des Josef Tazzycki unbekannt ist, so wird demselben der Advocat Hr. Dr. Sermak mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Męciński auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 29. Februar 1868.

(807) **Kundmachung** (2)

Nr. 1282. Das Kulikower k. k. Bezirksgericht hat über Einwilligung des löblichen k. k. Landesgerichtes vom 14. März 1868 Z. 8104 den Zoltancer Grundwirth Demko Petryszyn für Verschwenker erklärt und demselben den Gregor Ochabski zum Curator bestellt.

Was zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Kulików, am 29. März 1868.

Obwieszezenie.

L. 1282. C. k. sąd powiatowy w Kulikowie uznał za przyzwoleniem prześwietnego c. k. sądu krajowego z dnia 13. marca 1868 do l. 8104 Demka Petryszyna z Zoltaniec włóścianina za marnotrawcę, i ustanowił jemu za kuratora Grzegorza Ochabskiego.

O czem się do publicznej daje wiadomości.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kulików, dnia 29. marca 1868.

(798) **Edikt** (2)

L. 716. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszym edyktem pana Wilhelma ks. Radziwiłła, iż na prośbę p. Zofii ks. Radziwiłłową nakaz zapłaty sumy 4721 zł. 38¹/₂ kr. w. a. z przynależ. w 45ciu dniach przeciw temuż pod dniem 29. stycznia 1868 do l. 716 wydanym został.

Gdy pobyt ks. Wilhelma Radziwiłła świadomem nie jest, przeto ustanowiony zostaje dlań na koszt i niebezpieczeństwo jego kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Regeza z substytucją p. adwokata krajowego Dra. Mochnackiego, któremu powyższy nakaz doręczony zostaje.

Przemyśl, dnia 29. stycznia 1868.

(808) **Konkurs** (2)

L. 419. Celem obsadzenia posady rewizora policyi przy tutejszym urzędzie gminnym z roczną płacą 300 zł. w. a. opróżnionej z obowiązkiem pełnienia innych czynności kancelaryjnych przy tymże urzędzie i przy kasie miejskiej rozpisuje się niniejszem konkurs do dnia 15. maja 1868.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania swoje w przeciągu powyższego terminu do podpisanej zwierzchności gminnej, i w takowych wykazać wiek, dotychczasowe zatrudnienie i zdolności do

tego zawodu z tem nadmienieniem, że posiadający egzamin sędziowski z przestępstw, pierwszeństwo przed innymi kompetentami otrzymają.

Kenty, dnia 30. marca 1868.

(787) **Einberufungs-Edict** (2)

Nr. 281. Vom Katuszer k. k. Bezirksamte werden nachbenannte im Auslande unbefugt sich aufhaltende Militärpflichtigen, als: Johann Jacob Kuhlmann, Johann Gabriel Müller und Johann Filip Kuhlmann aus Ugartsthal hiemit aufgefordert, binnen sechs Monaten vom Tage der ersten Einschaltung dieses Edictes in die Landes-Zeitung gerechnet, in ihre Heimat zurückzukehren, und ihre unbefugte Abwesenheit zu rechtfertigen, widrigens gegen dieselben das Verfahren nach dem N. h. Auswanderungs-Patente vom 24ten März 1832 eingeleitet werden wird.

Vom k. k. Bezirksamte.

Katusz, am 17. März 1868.

Edykt powołujący.

L. 281. Ze strony c. k. urzędu powiatowego w Katuszu wzywa się niniejszem bez upoważnienia za granicą przebywających popisowych Jana Jakóba Kuhlmana, Jana Gabryela Müllera i Jana Filipa Kuhlmana, aby w przeciągu sześciu miesięcy od dnia pierwszego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie urzędowej rachując, do domu wrócili i swoją nieobecność usprawiedliwili, inaczej przeciw nim wedle przepisów najwyższego patentu emigracyjnego z dnia 24. marca 1832 postąpieniem będzie.

Od c. k. urzędu powiatowego.

Katusz, dnia 17. marca 1868.

(767) **Edict** (3)

Nr. 79. Das k. k. Bezirksgericht zu Nadworna macht bekannt, daß Jossel Paukler, Hauseigentümer sub Nr. 70 in Nadworna am 6. Juni 1851 mit Hinterlassung von leiblichen Kindern ohne leibwillige Anordnung gestorben ist.

Da der Aufenthalt der großjährigen Erben Mortko und Schoel Ettie zw. N. Paukler unbekannt ist, deshalb werden dieselben aufgefordert, innerhalb eines Jahres vom Tage der Einschaltung dieses Edictes sich hiergerichts zu melden und die Erbsserklärung oder Verzichtleistung zum Nachlasse des obigen Erblassers um so gewisser abzugeben, als sonst die Verlassenschaftsbehandlung mit den sich meldenden Erben und mit dem für sie aufgestellten Curator in der Person des Hersch Paukler durchgeführt werden wird.

Nadworna, am 6. November 1867.

(765) **Edykt** (3)

Nr. 4453. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski z miejsca pobytu niewiadomemu Nachmanowi Sternberg wiadomemu czyni, iż Pessel Koffler pozw wekslowy przeciw niemu o 242 złr. w. a. z pn. pod dniem 10. stycznia 1868 l. 446 wniosła, który do ustnej rozprawy według prawa wekslowego dekretowanym, oraz p. adwokatowi Przybyłowskiemu jako ustanowionemu kuratorowi wręczonym został.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 11. marca 1868.

(764) **Kundmachung** (3)

Nr. 2485. Von Seite des Przemysler k. k. Kreis- als Handelsgerichtes wird im Grunde Art. 14 des Handels-Gesetzbuches zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß zur Bekanntmachung der auf die Handelsregister Bezug habenden Einschaltungen für das Jahr 1868 das Amtsblatt der Wiener Zeitung und die Lemberger amtliche Zeitung bestimmt wurden.

Przemyśl, am 12. März 1868.

(823) **Edykt** (1)

L. 3267. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia p. Franciszka Rzewuskiego i p. Marcelego Masłowicza z miejsca pobytu niewiadomych, iż celem odebrania w imieniu ich rezolucji tabularnej liczba 19441 w przedmiocie zaprenotowania Arcybractwa miłosierdzia i banku pobożnego w Krakowie za właściciela sumy 30000 złp. w stanie biernym realności l. 550 G. V. - 350 D. I. na imię Macieja Fischera zaintabulowanej wraz z prawem pobierania procentów od 5. sierpnia 1867 jako dnia śmierci Stefania Fischera ustanowił kuratorem p. adwokata Dra. Rydzowskiego dodając mu za substytuta p. adwokata Dra. Koreckiego.

Kraków, dnia 17. marca 1868.

(831) **Obwieszezenie** (1)

L. 1478. Podaje się do powszechnej wiadomości, iż w celu wydzierżawienia temporalioz plebanii Lanckorońskiej odbędzie się publiczna licytacja w dn. 16. kwietnia 1868 r. o godzinie 10. znana w Lanckoronie, a w dniu 17. kwietnia 1868 r. o godzinie 2. po południu w Izdebniku.

Chęć dzierżawienia tych temporalioz mające osoby zechcą się zgłosić na oznaczonym terminie do komisji licytacyjnej, zaopatrzwszy się w odpowiednie wadium.

Bliższe warunki licytacji będą przed rozpoczęciem licytacji ogłoszone.

Z c. k. urzędu powiatowego.

Wadowice, dnia 31. marca 1868.

(815) **Kundmachung**

Nr. 19608. Im Zwecke der Sicherstellung des im Jahre 1868 zur Conservirung der Gdów-Gorlicker Strasse in der Cieżkowicer und Luźnaer Wegmeister-schaft erforderlichen Deckstoffs, wird am 16ten April 1868 bei dem k. k. Bezirksamte in Jasło eine Offertenverhandlung vorgenommen werden. Das Erbotniß besteht in der Lieferung von 270 Prismen Schotter mit dem Fiscalpreise von 594 fl. 65 kr. 50. Offerte können im Ganzen, oder auch nach Strecken der betreffenden Materialplätze gestellt werden.

Der obbestimmte Termin ist als Präclufivtermin zu betrachten, nach welchem die etwa überreichten Offerten unberücksichtigt bleiben.

Die Eröffnung der Offerten wird am 8. April nach dem festgesetzten Präclufivtermin stattfinden.

In den vorschriftsmäßig mit Stempelmarken versehenen Offerten, welche am bezeichneten Tage längstens bis 4 Uhr Nachmittags beim k. k. Bezirksamte zu überreichen sind, müssen die Offerte deutlich mit Ziffern und Buchstaben ausgedrückt und mit einem 10%igen Badium belegt sein, wovon jedoch gemeine Gemeinden befreit sind; dagegen haben deren Bevollmächtigte sich mit rechtskräftig ausgestellten von den Bezirksämtern legalisirten Vollmachten auszuweisen.

Die bezüglichlichen Kostenüberschläge, dann die Bedingungen der Deckstofflieferung können beim k. k. Bezirksamte eingesehen werden.

Von der k. k. Statthaltereie.

Lemberg, am 26. März 1868.

Obwieszezenie.

L. 19608. W celu dostawy zwiwu w drodze przedsiębiorstwa na rok 1868 dla konserwy drogi Gdów-Gorlickiej w przestrzeniach naddrogowych w Cieżkowicach i Luźny odbędzie się w dniu 16go kwietnia 1868 w c. k. urzędzie powiatowym w Jasło pertraktacja przez oferty.

Ilość zwiwu mającego się dostawiać wynosi 270 przyz w fiskalnej cenie 594 zł. 65 kr. w. a.

Oferty mogą być podane dla całej przestrzeni lub też dla przestrzeni podług kamieniołomów albo szutrowisk.

Po upływie wyżej przeznaczzonego terminu podane oferty nie będą uwzględniane.

Otwarcie takowych nastąpi 8go dnia po wyżej przeznaczonym terminie.

W ofertach odpowiednią stemplową marką opatrzone, które najpóźniej do 4. godziny po południu powinny być w c. k. urzędzie powiatowym oddane, mają być wyraźnie, bez poprawy lub klauzul, liczbami i literami wyrażone; gminy są od składania wadium uwolnione, plenipotenci mają jednak przyjąć wy legalizowane pełnomocnictwa.

Kosztyrory i warunki dostawy zwiwu mogą być każdego czasu w urzędzie powiatowym w Jasło przyrzane.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 26. marca 1868.

(821) **Edikt** (1)

Nr. 1105. Vom Bolechower k. k. Bezirksgerichte wird den unbekanntem Erben nach Peter Wolkowiecki, nach Elias Wolkowiecki und nach Anna de Wolkowiecka Krechowicka mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, daß an die Stelle des hiesig unbekanntem Erben mit hiergerichtlichen Bescheid ddo. 2. November 1866 Z. 2855 zum Curator bestellte Simon Kostliwy gegenwärtig Stefan Witwicki als Curator bestellt wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Bolechów, am 20. März 1868.

Erkenntniß.

Mit gleichlautenden Erkenntnissen dieses Landesgerichtes vom 24. Februar 1868 Z. 3208 und des Oberlandesgerichtes vom 17. März 1868 Z. 5141 wurde die weitere Verbreitung der Nummern 21 und 28 der Zeitschrift „Novi Pozor“ aus dem Jahre 1867 wegen Vergehen nach §. 300 St. G. auf Grund des §. 36 St. G. verboten.

Wien, am 24. März 1868.

Der k. k. Landesgerichtsrath:

(771)

Giuliani.

DONIESIENIA PRYWATNE.**Warnung.**

Da ich seit zwei Jahren keinen Wechsel acceptirt — und vernommen habe, daß dennoch meine Accepte im Umlaufe sind, — so fordere ich hiermit auf jeden Inhaber meiner Accepte binnen 4 Wochen sich bei mir zu melden, und erkläre, daß von heute an meine Accepte und Urkunden, dann edyt und ungefälcht sind, wenn meine Unterschrift legalisirt sein wird, sonst aber jeder Gültigkeit entbehren.

Isaac Richter,

Tabakverleger in Janow.

(844—1)